U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **K. P.,** zastoupeného advokátkou JUDr. Hanou Benešovou, se sídlem Sokolovská 124, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. 29 Az 30/2006,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátky JUDr. Hany Benešové **s e u r č u j e** částkou 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5. 5. 2006, č. j. OAM-468/VL-07-K04-2006, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) zamítlo jako zjevně nedůvodnou žádost žalobce (dále jen „stěžovatel“) o azyl podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Hradci Králové zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), rozsudkem ze dne 24. 1. 2007.

Rozsudek stěžovatel napadá kasační stížností z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s., čímž namítá nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem, vady řízení před správním orgánem, zmatečnost řízení před krajským soudem a nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí či jinou vadu řízení. Tato kasační stížnost byla spojena s žádostí o bezplatné ustanovení advokáta. Poté, co mu byla advokátka ustanovena, doplnila, že vada řízení před správními orgány tkví v tom, že ve výroku rozhodnutí žalovaného je uveden jako datum podání žádosti o azyl den „7. 4. 2006“, v jeho odůvodnění pak „7. 4. 2005“. To je přitom podstatná vada řízení, neboť pokud by byla žádost podána 7. 4. 2005, mohlo být rozhodnutí o jejím zamítnutí pro zjevnou nedůvodnost vydáno nejpozději do 30 dnů ode dne zahájení řízení o udělení azylu. Pokud byla žádost podána 7. 4. 2006, měla být tato část odůvodnění opravena, s čímž se krajský soud nevypořádal.

Dále pak brojí stěžovatel proti tomu, že u něj nebyly posuzovány humanitární důvody podle § 14 zákona o azylu. Ty nachází v tom, že žije v ČR již 10 let, má zde rodinu a dítě, k němuž bude žádat o určení otcovství, mluví česky a cítí se zde doma.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel nejprve namítá, že rozdílné uvedení toho, kdy sám podal žádost o udělení azylu, ve výroku rozhodnutí a v jeho odůvodnění, vyvolává nezákonnost tohoto rozhodnutí. K otázce takových chyb, jež jsou pouze chybami v psaní, se zdejší soud dostatečně vyjádřil již ve svém rozsudku ze dne 29. 12. 2005, sp. zn. 4 As 53/2004 (publ. na www.nssoud.cz), kde uvedl k překlepům v datech ve správních rozhodnutích toto: *„Nesprávně uvedené datum vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v návětí výroku rozhodnutí žalovaného (namísto správného data – 25. 4. 2001 je nesprávně uvedeno 23. 4. 2001) je zjevnou chybou v psaní.“*

Dále pak stěžovatel krajskému soudu vyčítá, že chybně posoudil vztah § 14 a § 16 zákona o azylu, když se nezabýval v jeho případě humanitárními důvody poté, co jeho žádost o azyl zamítl jako zjevně nedůvodnou. Ke vztahu těchto dvou ustanovení se Nejvyšší správní soud již také komplexně vyjádřil, a to v rozsudku ze dne 15. 10. 2003, sp. zn. 1 Azs 8/2003 (publ. na www.nssoud.cz), kde uvedl, že pokud je žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná, není již místo pro posouzení důvodů pro udělení humanitárního azylu. Podrobněji se pak jejich vztahem zabýval v rozsudku ze dne 2. 3. 2005, sp. zn. 3 Azs 77/2004 (publ. na www.nssoud.cz), kde uvedl: *„I žadatel se zjevně nedůvodnou žádostí o udělení azylu se může dovolat humanitárních důvodů, popř. správní orgán je může shledat sám již v rámci zkráceného řízení. V takovém případě však není místo pro zamítnutí žádosti pro zjevnou nedůvodnost podle § 16 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., se současným udělením humanitárního azylu, ale naopak pouze pro kladný výrok ve smyslu § 14 téhož zákona.“*

Stejně tak tento soud řešil již opakovaně i otázku relevance rodinných důvodů pro přiznání humanitárního azylu, a to například ve svém rozsudku ze dne 16. 2. 2005, sp. zn. 4 Azs 333/2004 (publ. na www.nssoud.cz) : *„Snaha po legalizaci pobytu z důvodu společného soužití se snoubenkou, která má desetiletou dceru, je sice důvodem pochopitelným, avšak nikoliv natolik závažným a naléhavým, aby bez přistoupení dalších okolností zvláštního zřetele hodných mohl být vnímán jako výjimečný, tedy zvláštního zřetele hodný ve smyslu § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb.“*

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla právní zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka JUDr. Hana Benešová; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2 x 2100 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení a doplnění kasační stížnosti – a 2 x 300 Kč na úhradu hotových výdajů - v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu